

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1952-0/2015	
Érkezett: 2015 JÚN 25.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 34 db jogszabályi, 33 db melletti, 34. mell. db	

Alulírott

[illegible]

- [redacted] let [redacted]
[redacted] er [redacted] fenntartója,

- [redacted] i [redacted] y: [redacted]
[redacted]

fenntartója,
- [redacted] i [redacted]

[redacted] fenntartója,
- [redacted] f [redacted] hely: [redacted]

[redacted]
[redacted] fenntartója,
- [redacted] f [redacted] hely: [redacted]

[redacted]
[redacted] fenntartója,
- [redacted] i [redacted] : [redacted]

[redacted] fenntartója,
- [redacted] t [redacted] f [redacted] any [redacted]

[redacted] fenntartója,
- [redacted] z [redacted] : [redacted]

[redacted] fenntartója,
- [redacted] a [redacted] : [redacted]

[redacted] fenntartója,
- [redacted] i [redacted] f [redacted] y [redacted]

[redacted] i [redacted] f [redacted] y [redacted]

[redacted] i [redacted] f [redacted] y [redacted]

[redacted] f [redacted] y [redacted]

[redacted] f [redacted] y [redacted]

[redacted] f [redacted] y [redacted]

alkotmányjogi panasz indítványt

nyújtunk be, amelyben kérjük, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 2014. december 30. napjától hatályos - a Magyarország központi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2014. évi XCIX. törvény 372. § (1) bekezdésével módosított - 88. § (4) bekezdése ellentétes az Alaptörvény XV. cikkének (1)-(2) bekezdésével, ezért azt semmisítse meg.

Kérelmünk indokaként az alábbiakat adjuk elő.

1. Az Alaptörvény R) cikk (1) bekezdése az Alaptörvényt a magyar jogrendszer alapjaként definiálja, T) cikkének (3) bekezdése pedig kifejezetten rendelkezik arról, hogy más jogszabály az Alaptörvénnyel nem lehet ellentétes. Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény védelme, amelynek keretében a 24. cikk (2) bek. c) pontja alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság hatáskörébe utalja a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatát. Az Abtv. 26. § (2) bekezdése az alkotmányjogi panasz benyújtását az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet számára kivételesen arra az esetre is biztosítja, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. További követelmény a panasz befogadásához az Abtv. 29. §-a szerint, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést érintsen. és a panasz benyújtása az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül írásban megtörténjen.

2. Az alkotmányjogi panasz Abtv. 26. § (2) bekezdésében, 29. §-ában és 30. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei fennállnak, mivel a 3. pontban kifejtettek alapján a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (Nkt.) módosított 88. § (4) bekezdésének hatályosulása az indítványozóknak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára tekintettel az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében biztosított jogainak közvetlen sérelmére vezetnek, és ez a jogsérelem külön más jogorvoslattal nem orvosolható, továbbá a panasz benyújtására írásban, az alaptörvény-ellenes jogszabály hatályba lépésétől számított száznyolcvan napon belül került sor, és az az Alaptörvény védelmének, ezen belül a jogrendszer egészét átható jogegyenlőség és ezzel összefüggésben a diszkrimináció tilalma alapelveinek alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdését érinti.

3. A jelen panasszal támadott törvényi rendelkezés az indítványozók vonatkozásában közvetlenül, bírói döntés nélkül hatályosul, tekintettel az alábbiakra.

A 2014. december 30. napjától hatályos Nkt. 88. § (4) bekezdése megváltoztatta a nem állami fenntartókra irányadó finanszírozási szabályokat. A módosítás előtt hatályos rendelkezés valamennyi nem állami intézményfenntartó számára megkülönböztetés nélkül biztosította az állami fenntartású nevelési-oktatási intézményben és pedagógiai szakszolgálati intézményben pedagógus munkakörben alkalmazottak elismert létszáma,

valamint a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő jogszabály szerint finanszírozott létszáma alapján az átlagbér alapú költségvetési hozzájárulást a köznevelési feladat ellátásához szükséges pedagógusok és a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottak illetménye, munkabére és ezek járulékai kifizetéséhez (bérfinanszírozás). A módosított rendelkezés ezt az általános és egységes finanszírozási szabályozást alapvetően változtatta meg úgy, hogy a továbbiakban a nem állami fenntartók közül csak egyeseknek, nevezetesen a nemzetiségi önkormányzatnak és az egyházi jogi személynek (Nkt. 2. § (3) bekezdés ba) és bb) pontja) biztosítja a bérfinanszírozást, ezzel szemben a vallási tevékenységet végző szervezet, valamint a más személy vagy szervezet (Nkt. 2. § (3) bekezdés bc)-bd) alpontok) fenntartókat a bérfinanszírozásra jogosultságból kizárja: e fenntartók feladatellátásának finanszírozását - minden finanszírozási alapelv vagy követelmény meghatározása nélkül - a mindenkor évi költségvetési törvényekre utalja:

„(4) A központi költségvetés a 2. § (3) bekezdés b) pont ba) és bb) alpontja szerinti fenntartók számára az állami fenntartású nevelési-oktatói intézményben és pedagógiai szakszolgálati intézményben pedagógus munkakörben alkalmazottak elismert létszáma, valamint a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő jogszabály szerint finanszírozott létszáma alapján átlagbér alapú költségvetési hozzájárulást biztosít a köznevelési feladat ellátásához szükséges pedagógusok és a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottak illetménye, munkabére és ezek járulékai kifizetéséhez. A 2. § (3) bekezdés b) pont bc) és bd) alpontja szerinti fenntartók esetében a hozzájárulás mértékét a központi költségvetésről szóló törvény állapítja meg.”

Az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdéseiben foglalt jogegyenlőség alapjogának és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a 4-5. pontban részletezett megsértésével, az indítványozók alaptörvényben biztosított jogának sérelme közvetlenül, bírói döntés nélkül, magával a törvényi rendelkezés hatálybalépésével bekövetkezett azzal, hogy az Nkt. 2. § (3) bekezdés bd) alpontja alá tartozó, nevelési-oktatói intézményt fenntartó civil szervezet indítványozókat a jogszabály a bérfinanszírozásra jogosultságból eleve kizárja. E jogsérelem orvoslására az indítványozók számára külön más jogorvoslatot a hatályos jogszabályok nem biztosítanak.

4. Az Nkt. 88. § (4) bekezdésének 2014. december 30. napjától hatályos, az Nkt. 2. § (2) bekezdés b) pontjába tartozó nem állami fenntartókon belül a bd) alponthoz nevesített más személy vagy szervezet fenntartók bértámogatásból való kizárását kimondó rendelkezése alaptörvény-ellenes az alábbiakra tekintettel.

A magyar köznevelés rendszerét az Alaptörvényben foglalt művelődéshez való jog megvalósítása keretében generális ágazati szabályként az Nkt. rendezi átfogóan, kimondva, hogy a köznevelés közszolgálat, amelynek általános kereteit és garanciáit az állam biztosítja (1. § (2) bekezdés). Az Nkt. 2. § (3) bekezdés b) pontja a jogalanyok számára az Alaptörvényben biztosított tanszabadság és iskolaválasztás szabadságának érvényesülését biztosítja azzal, hogy az intézményalapítás és fenntartás jogát általánosan elismeri és biztosítja az államon kívüli szervezetek, személyek számára. A törvényi rendelkezés felsorolásban határozza meg az államon kívüli jogosulti kört: ba) a nemzetiségi önkormányzat, bb) az egyházi jogi személy, bc) a vallási tevékenységet

végző szervezet, valamint b) más személy vagy szervezet – ezzel alkotja meg a „nem állami fenntartók” törvényi kategóriáját úgy, hogy a felsorolás sem sorrendiséget, sem egyéb különbségtételt vagy ismérvet nem tartalmaz.

A köznevelés rendszere a művelődéshez való jogon belül az oktatáshoz való jog megvalósulásának területe, amely elsődlegesen és hangsúlyosan a gyermekek nevelését és tanköteles oktatását végző óvodák és iskolák (általános iskola, középiskola), mint nevelési-oktatási intézmények tevékenységében összpontosul. A nem állami fenntartásban működő intézmények mindegyike részt vesz a köznevelés közfeladatának, közszolgáltatásának megvalósításában, állami feladatot vállal át, tevékenysége egyenértékű az állami intézmények tevékenységével. A köznevelési jogszabályok részletesen és kötelezően határozzák meg az intézmények feladatellátásának pedagógiai-tartalmi és szervezeti-működési követelményeit, a szükséges személyi és tárgyi feltételeket (pedagógusok alkalmazása, életpályájuk és előmenetelük garantálása, kötelező helyiség- és eszközigény biztosítása stb.), amelyeket minden fenntartónak, tehát a nem állami fenntartóknak, és ezen belül az indítványozó civil szervezeteknek is biztosítaniuk kell. A köznevelési jogszabályok fenntartótól függetlenül általánosan és egységesen kötelezőek minden intézményre és fenntartóra. A nem állami fenntartók és intézményeik tevékenysége az állam központi szakmai irányítása és ellenőrzése alatt áll. Mindebből következően a nem állami fenntartók körén belül ugyanolyan kötelezettségek terhelik a „más személy, szervezet” fenntartót, mint az egyházi jogi személy és a nemzetiségi önkormányzat fenntartót.

Az alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályi rendelkezés a nem állami nevelési-oktatási intézményt fenntartók között a finanszírozás tekintetében hátrányos megkülönböztetést alkalmaz: míg a nemzetiségi önkormányzatok és az egyházi jogi személyek továbbra is jogosultak az állami intézményekben elismert pedagógusok száma és a nevelő-oktató munkát segítő jogszabályban elismert létszáma alapján az intézményeik feladatellátásához szükséges pedagógusok és segítő alkalmazottak illetményét, munkabérét és ezek járulékait fedező költségvetési hozzájárulásra (bérfinanszírozás), addig a civil szervezet fenntartók támogatása a mindenkor évi költségvetési törvények területére utalt és annak kiszolgáltatott.

A nem állami fenntartók állami finanszírozásra jogosultságának alapja és célja a köznevelési közfeladat, közszolgáltatás, mint állami feladat átvállalása az érintett gyermekek, tanulók körében, továbbá ennek állami támogatása. Minthogy minden nem állami fenntartásban működő intézmény a köznevelési jogszabályok kötelező előírásai szerint és annak megfelelően folytatja, folytathatja nevelési-oktatási tevékenységét, feladatellátásuk azonos. Azonos nevelési-oktatási tevékenység ellátása mellett, azonos fenntartói körön belül (nem állami fenntartók), nincs semmilyen ésszerű indoka az állami támogatásra jogosultság kérdésében a megkülönböztetésnek, tehát annak, hogy egyes nem állami fenntartók ugyanazon tevékenység után jogosultak a bérfinanszírozásra, mások pedig nem. A hatályba lépett finanszírozási szabályozás az Alaptörvényben biztosított egyesülési jog alapján, állampolgári kezdeményezéssel és összefogással létesült és működő közhasznú civil szervezet indítványozók feladatellátását önkényesen megfosztja attól a bérfinanszírozástól, amelyet egyébként biztosít az egyházi, nemzetiségi

önkormányzati fenntartóknak, ugyanazon feladatellátásra. Az Nkt. 88. § (4) bekezdésének módosítása lényegében jogállami kereteink között, az általános jogegyenlőség követelményét alapjaiban sértő jogalkotási szemlélettel azt emeli törvényerőre, hogy ugyanazon közszolgáltatást ellátó jogalanyok közül az állam számára egyesek értékesebbek (egyház, nemzetiségek), mások kevésbé értékesek (vallási szervezet, civil szervezet). További alkotmányos aggályokat vet fel a módosítás azáltal, hogy a diszkrimináció kiterjed a bérfinanszírozásból kizárt intézményekbe járó gyermekeknek, tanulóknak az állam által anyagilag támogatott oktatásban részvételhez való alapjogára is.

A magyar jogalkotás és jogalkalmazói gyakorlat évtizedek óta egyértelműen következetes volt abban, hogy az állam közoktatási, köznevelési feladatellátásába intézményfenntartással bekapcsolódó szervezetek tevékenységét közfeladatnak ismerte el, ezt költségvetési hozzájárulás folyósításával finanszírozta, és a finanszírozás alapvető elveiről korábban a közoktatási törvényben, majd a 2012. szeptember 1-jétől hatályba lépett köznevelési törvényben is külön rendelkezett. A közoktatási, köznevelési finanszírozási rendszer töretlen volt abban is, hogy a nem állami fenntartók központi költségvetési hozzájárulásra, támogatásra való jogosultságát, a fenntartók típusának megkülönböztetése nélkül, kifejezetten és kizárólag az ellátott nevelési-oktatási feladathoz kötötte, magát a feladatellátást támogatta - korábban a gyermek-, tanulólétszám arányában járó normatív alapú állami hozzájárulással, 2013. októbertől pedig az új köznevelés-finanszírozási rendszerként bevezetett, a gyermek- és tanulólétszámra figyelemmel számított pedagóguslétszám és a nevelő-oktató munkát segítők létszáma után igényelhető átlagbér alapú támogatással.

A panasszal támadott jogszabályi rendelkezés vonatkozásában figyelmet érdemel az elfogadását közvetlenül megelőző időszak köznevelés-finanszírozási tárgyú jogalkotása, nevezetesen az a tény, hogy az Országgyűlés elé terjesztett 2015. évi költségvetési törvényjavaslatban is megjelent már az Nkt. 2. § (3) bekezdés bc) és bd) alpontjában meghatározott nem állami fenntartók hátrányos megkülönböztetése, amennyiben az előterjesztés e fenntartók költségvetési támogatását 75%-ra csökkentette volna, szemben a ba)-bb) pontban megjelölt nemzetiségi önkormányzati és egyházi jogi személy fenntartók teljes (100%-os) támogatásával. A benyújtott módosító indítványok folytán végül a diszkrimináció nem épült be az elfogadott 2015. évi költségvetési törvénybe.

5. Az Alaptörvény XI. cikk (1)-(2) bekezdése szerint:

(1) *Minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez.*

(2) *Magyarország ezt a jogot a közművelődés kiterjesztésével és általánossá tételével, az ingyenes és kötelező alapfokú, az ingyenes és mindenki számára hozzáférhető középfokú, valamint a képességei alapján mindenki számára hozzáférhető felsőfokú oktatással, továbbá az oktatásban részesülők törvényben meghatározottak szerinti anyagi támogatásával biztosítja.*

Az Alaptörvény XVI. cikk (1)-(3) bekezdése szerint:

(1) *Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.*

- (2) *A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.*
(3) *A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.*

Az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdése szerint:

- (1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*
(2) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

Az Alaptörvény XI. cikkében foglalt művelődéshez való jog és ennek klasszikus területe, az oktatáshoz való jog az alapvető jogok körébe tartozik, amely szoros kapcsolatban áll más alapjogokkal, köztük a gyermeki alapjogokkal, a szabad iskolaválasztás alapjogával. Az állam a művelődéshez való jog megvalósulását az iskolarendszerű oktatásban részesülők anyagi támogatásával biztosítja. Az Alaptörvény XV. cikke alapjogként deklarálja az általános jogegyenlőséget, a megkülönböztetés általános tilalmát, amely utóbbi alapjogra építve az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőségről szóló 2003. évi CXXV. törvény összefoglalja és kiteljesíti jogrendszerünk jogegyenlőségi elemeit.

Az Nkt. módosított 88. § (4) bekezdése az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében deklarált törvény előtti egyenlőség sérelmét valósítja meg közvetlenül és az ugyanezen cikk (2) bekezdésébe írt megkülönböztetés tilalmának sérelmével.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában kialakított általános egyenlőségi szabály lényegi tartalma szerint a jogegyenlőség követelménye arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként kell kezelnie, azaz, a jogalkotónak minden jogalany szempontjait azonos körülményekkel, elfogulatlansággal és méltányossággal, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell értékelnie. A diszkrimináció tilalmát az Alkotmánybíróság a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként, az alapvető jogok sérelmén túl a teljes jogrendszerre kiterjesztve értelmezi, tekintettel az Alaptörvény értékrendjére, amely az igazolható ok nélküli megkülönböztetést általánosan tiltja. Az alapvető jogok sérelmén túl az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint akkor állapítható meg alaptörvény-ellenesség, ha a megkülönböztetésnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka, vagyis önkényes.

A kifogásolt rendelkezéshez szorosan kapcsolódik az Alkotmánybíróságnak a közoktatási, köznevelési kérdésekben kialakított álláspontja, amely szerint az oktatási intézményhálózat működtetésével kapcsolatos állami kötelezettség azt is jelenti, hogy az állam a fenntartó jellege alapján semmiféle hátrányos megkülönböztetést nem alkalmazhat: az államnak kötelessége egyfelől az Alaptörvényben biztosított jogosultság gyakorolhatósága érdekében a nem állami intézmények létrejötte és működése jogszabályi feltételeinek megteremtése, mégpedig az állami intézményekkel azonos feltételek szerint, másfelől köteles a létrejött intézményeknek olyan mértékű anyagi támogatást nyújtani, amilyen arányban ezek az intézmények állami, illetőleg önkormányzati feladatokat vállalnak át.

A nem állami fenntartásban működő nevelési-oktatási intézmények állami finanszírozásra való jogosultsága az állam anyagi támogatásával megvalósuló művelődéshez való jogban, az oktatásban részesülők állami támogatásának alapjogában, továbbá a tanszabadság alapjogában gyökerezik. A finanszírozásra való jogosultság bizonyos típusú tevékenységhez, nevezetesen a köznevelés állami feladatának ellátásához kötődik, nem pedig intézményhez, fenntartóhoz. A nem állami fenntartói kör köznevelési közfeladatot lát el, állami tevékenységet valósít meg, ezért a sérelmezett jogszabály azzal, hogy egyeseket jogosít bértámogatásra, egyeseket pedig nem, egymással összehasonlítható helyzetben lévő jogalanyok között különbséget tett. E különbségtételnek tárgyilagossá mérlegelés szerinti ésszerű indoka nincs, tekintettel arra, hogy nincs lényegi különbség a ba)-bd) pontok hatálya alá tartozó, illetve a bc)-bd) pontok hatálya alá tartozó nem állami fenntartók intézményeinek nevelési-oktatási tevékenységében: az óvodai nevelés, az iskolai nevelés-oktatás nem rendelkezik olyan specifikumokkal, amely a finanszírozás tekintetében tett megkülönböztetés ésszerű indokaként szolgálhatna. A nem állami fenntartók törvényi felsorolásban való nevesítése pedig (Nkt. 2. § (3) bekezdés b) pontja), minthogy az ellátott nevelési-oktatási tevékenységeket nem érinti, önmagában ugyancsak nem szolgál a különbségtétel ésszerű indokának.

A fentiekben részletezett szabályozási környezetben a köznevelési alapfeladatot megvalósító nem állami fenntartók között bármilyen szervezeti forma önkényes kiragadása, és a bértámogatásból való kizárása súlyos sérelmét jelenti az előbbieken hivatkozott alkotmányos alapjogoknak. Az indítványozók köre civil – többségében közhasznú – szervezetként az Nkt. 2. § (3) bekezdés bd) alpontja szerinti „más személy vagy szervezet” fenntartó, amely nyilvántartásba vett és működési engedéllyel rendelkező óvodát, általános iskolát, gimnáziumot, alapfokú művészeti iskolát tart fenn, és ezzel állami feladatot vállal magára.

Az Nkt. hatályban lévő 88. § (4) bekezdése sérti az indítványozóknak az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogegyenlőséghez való alapjogát azzal, hogy az ugyanezen cikk (2) bekezdésében foglalt megkülönböztetés tilalmába ütközően az indítványozókat kifejezetten diszkriminálja, a más nem állami intézményt fenntartók számára biztosított bérfinanszírozásra jogosultságból való önkényes kizárással.

A diszkrimináció tilalmának megsértésén túlmenően a jogalkotó nem tett eleget az Alkotmánybíróság gyakorlatában kialakított általános jogegyenlőségi szabálynak sem: a nem állami fenntartók szempontjait nem értékelte azonos körülményekkel, elfogulatlansággal és méltányossággal, és egyéni szempontjaik azonos mértékű figyelembevételével. E tekintetben kiemelés érdemel, hogy a nevelési-oktatási intézmények tevékenysége tipikusan tartós jogviszonyok keretében valósul meg: a gyermek-, tanulófelvétellel az intézmények évekre szóló – számos [REDACTED]-iskola esetében tizenhárom éves – nevelés-oktatásra vállalnak kötelezettséget. Minthogy az állami támogatás az intézmények költségvetésének meghatározó bevételi forrása, ennek a mindenkori éves költségvetési törvényeknek való alárendelése az intézményfenntartást teljes mértékben kiszolgáltatottá teszi azzal, hogy az intézményi működés lényegében csak egy naptári évre tervezhető. Figyelemmel arra, hogy a költségvetési törvények

naptári évre szólnak, ezzel szemben a nevelési-oktatási tevékenység tanévekre tagolt, szélsőséges jogalkotás esetén akár az sem zárható ki, hogy tanév közben lép hatályba olyan finanszírozási változás, amely még a tanév befejezését is veszélyezteti. A civil szervezetek fenntartásában lévő intézmények jövőbeni biztonságos működtetése ilyen körülmények között nemcsak nem tervezhető, de előre egyáltalán nem belátható. Eközben ugyanakkor a másik oldalon az állam minden nem állami fenntartótól az intézményalapításkor is, és a későbbi rendszeres fenntartói ellenőrzések során is mindenkor elvárja az intézmény jövőbeni biztonságos működésének garanciáit, ezeket szabályozza, vizsgálja és igazoltatja (a feladatellátási helyre legalább öt évre szóló használati jog, felmenő rendszerben történő alapításnál a teljes kiépülésre részletes ütemterv készítése és betartása, fenntartói kötelezettségvállalás a működéshez szükséges személyi-tárgyi-pénzügyi feltételek biztosítására, részletes költségvetés, a működéshez szükséges források tételes kimutatása, mindezek igazolása stb.). Az Nkt. hatályos 88. § (4) bekezdése az indítványozó civil szervezetek fenti szempontjait teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, az azonos körülményekre, elfogulatlanságra és méltányosságra vonatkozó követelménynek nem tett eleget. A civil fenntartók folyamatos és biztonságos fenntartói tevékenységéhez szükséges tervezhető állami finanszírozás megvonása a fenntartásukban lévő intézményi kör működésének alapvető veszélyeztetettségét eredményezi, amely az előbbieken túlmenően aggályossá teszi az intézményekbe járó gyermekek, tanulók és szüleik alapvető jogainak érvényesülését is.

A hatályos Nkt. 88. § (4) bekezdése tehát az indítványozóknak az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogegyenlőséghez való alapjogának közvetlen sérelmét is megvalósítja a fentiek alapján azzal, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában kialakított jogegyenlőségi szabálynak sem felel meg.

Mindezek által indokoltan, a nevelési-oktatási intézményt fenntartó civil szervezet indítványozók - jogi képviselőnk útján - az Abtv. 26. § (2) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján benyújtott jelen alkotmányjogi panasszal

i n d í t v á n y o z z u k,

hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 88. § (4) bekezdésének 2014. december 30. napján hatályba lépett módosítása ellentétes az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésével, továbbá a XI. cikk (1)-(2) bekezdésében és a XVI. cikk (1)-(3) bekezdésében foglalt alapjogok sérelméhez vezet, és az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezést az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Indítványunkhoz csatoljuk az alábbi mellékleteket:

- 1-34. sorsz. alatt az ügyvédi meghatalmazásokat,

- 35-68. srsz. alatt az adatvédelmi nyilatkozatokat,
- 69-102. srsz. alatt az indítványozók fenntartásában működő nevelési-oktatási intézmények hatályos működési engedélyét az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosultság igazolására.

Budapest, 2015. június 10. napján

